

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. április 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2008. január 28. napján kihirdetett 3.B.14/2007/9. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 3.000,- (Háromezer) forint bűnügyi költség merült fel, mely összeg a pótmagánvádlót terheli.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság a 2008. január 28. napján kelt 3.B.14/2007/9. számú ítéletében vádlottat a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő különösen nagy kárt okozó csalás büntettének vádja alól felmentette.

A pótmagánvádló által bejelentett polgári jogi igényt a bíróság egyéb törvényes útra utasította, ezen kívül kötelezte pótmagánvádlót az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú bíróság döntése ellen a pótmagánvádló képviselője jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, bűnösségének a Btk. 318.§ (6) bekezdésének a/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó csalás büntettében történő megállapítása végett.

A fellebbezés írásbeli indokolásában - melyet a pótmagánvádló képviselője a nyilvános ülésen fenntartott - elsődlegesen indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján és annak megállapítását, hogy a vádlott elkövette a csalás büntettét. Másodlagosan a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására történő utasítást indítványozott.

Kifejtette, hogy a bíróság egyrészt hiányosan tárta fel a tényállást, a pótmagánvádló bizonyítási indítványai elutasítása révén éppen a vádlott tudattartamára, a haszonszerzési célzatra és a visszafizetési szándékra és képességre vonatkozó, az ügy megítélése szempontjából releváns és a tényállás felderítéséhez elengedhetetlenül szükséges információkat nem tette a bíróság az eljárás részévé, másrészt az első fokú bíróság a megállapított tényállásból helytelen következtetést vont le és emiatt ítéletének felmentő rendelkezése megalapozatlan.

Előadta, hogy az első fokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a vállalkozási szerződés megkötése még önmagában nem jelenti azt, hogy a vádlott a szerződésben vállalt kötelezettségeit teljesítette volna, hiszen a tagsági jogok átruházására irányuló visszterhes jogügyletben a vádlott kötelezettsége az ellenérték megfizetése volt. Álláspontja szerint a csalás büntettének megvalósulását egyrészt megalapozza, hogy a vádlott olyan szerződés megkötését ígérte, melynek révén a pótmagánvádló hozzájuthat a neki vételárként járó összeg egy részéhez, másrészt a szerződést a vádlott cége valóban meg is kötötte a pótmagánvádló cégével, tekintet nélkül arra, hogy a szerződés teljesítése a **R.Kft.** anyagi helyzetéből adódóan objektíve nem volt lehetséges, amelyről a vádlott tudott.

Kifejtette továbbá, hogy az első fokú bíróság álláspontjával szemben a tagsági jogok átruházásának tényleges ellenértékéhez a 75 millió Ft-os összeg is hozzátartozott, így büntetőjogi értelemben ez is kárnak minősül.

Álláspontja szerint jelen ügyben a vádlott magatartásával mind a tévedésbe ejtést, mind a tévedésben tartást megvalósította azzal, hogy a tagsági részesedés megszerzése érdekében olyan kötelezettséget vállalt, amelyről kezdettől fogva tudta, hogy sem a vállalkozási szerződés, sem a magánszemély készpénzben megfizetni vállalt tartozását nem fogja, illetőleg nem is lesz képes teljesíteni. Véleményének alátámasztására kifejtette, hogy az első fokú bíróság által megállapított tényekből levonható az a következtetés, hogy a vádlott a pótmagánvádló előtt a **R.Kft.** valós anyagi helyzetét eltitkolta, és abban a hamis színben tüntette fel a felszámolás előtt álló és menthetetlen céget, mint amelyik képes a vállalkozási szerződésben vállalt kötelezettségei teljesítésére. Másrészt pedig a saját személyes anyagi helyzetét is abban a hamis színben tüntette fel, miszerint módjában áll a magánvagyonából kiegyenlíteni a tagsági részesedés tetemes ellenértékét. Kifejtette, hogy a vádlott a pótmagánvádlót a társasági részesedés átruházása során, így különösen a megállapodás és vállalkozási szerződés megkötésekor, majd a közjegyzői okiratok megtételekor szándékosan megtévesztette azáltal, hogy pénzügyi teljesítőképességét, valamint kötelezettségvállalása teljesítéseként meghatározott fizetési módozatokat és az állítólagos ingatlan fedezeteket úgy tüntette fel, mint amelyek alkalmasak a tartozás megfizetésére vonatkozó képességének és hajlandóságának valós látszatát alátámasztani. Előadta, hogy a pótmagánvádló tagsági jogai értékesítési lehetőségének elvonásával a vádlott megfosztotta a pótmagánvádlót a tulajdonosi jogosítványai gyakorlásának lehetőségétől, és ezzel a tagsági jogok piaci értékével megegyező összegű kárt okozott a pótmagánvádlónak, mely piaci érték megállapítása szakkérdés lett volna.

A vádlott védője az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta, rámutatva arra, hogy álláspontja szerint a pótmagánvádlói fellebbezés a bizonyítékok újraértékelésére irányul. Álláspontja szerint az első fokú bíróság tényállása megalapozott.

A pótmagánvádló jogi képviselőjének viszontválaszában kifejtette, hogy ő nem felülmérlegelést kért a fellebbezésében, hanem megalapozatlanságra hivatkozott, mivel a bizonyítékok értékelése nem történt meg. Egyébként a cselekmény jogi megítélését vitatja.

A vádlott előadta, hogy a pótmagánvádló képviselője által előadottak iratellenesek és valótlan tényállításokat tartalmaznak. Több polgári eljárás is folyamatban van közte és a pótmagánvádló között, valamint a felszámolási eljárás jelenleg is tart. Kérte az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását.

A pótmagánvádló felszólalásában elmondta, hogy az általuk becsatolt iratok valósak és valótlan az, amit a vádlott előadott.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a bejelentett fellebbezésre való tekintettel felülbírált és megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a releváns tényekre vonatkozóan beszerezte a bizonyítékokat, ezeket egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelő tevékenységéről számot adott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, így az a másodfokú eljárás alapját is képezte. Az ítélet tábla osztotta az első fokú bíróság azon véleményét hogy a tényállás a lefolytatott bizonyítási eljárás, a rendelkezésre álló felszámolási iratok valamint az egyéb okirati bizonyítékok alapján megállapítható volt, további bizonyítékok beszerzése nem volt indokolt.

Helyesen mutatott rá a megyei bíróság arra, hogy jelen eljárás keretében kizárólag pótmagánvádló és **vádlott** között a **N.I.K.Vállalat** 33 %-os arányú, 115 millió Ft értékű társasági részesedésének az átruházását kellett vizsgálnia mégpedig azt, hogy ezen szerződés megkötésekor **vádlott** részéről fennálltak-e a csalás törvényi tényállásának elemei.

Az ítélet tábla osztotta a megyei bíróság azon megállapítását, hogy a tagsági jogok átruházására vonatkozó szerződést egyező akaratnyilvánítással, a szerződési akaratuk szabad kinyilvánulásával kötötték meg a felek, méghozzá azokkal a feltételekkel, amelyek az adott szerződésben szerepelnek. Minden szerződés egy kockázatot is tartalmaz. Az, hogy ez utólag nem kedvező az egyik félre nézve, még nem jelenti azt, hogy a szerződés megkötésekor a másik felet eleve a csalás szándéka vezette volna, ezt az egyéb körülmények gondos vizsgálatával lehet eldönteni.

Az ítélet tábla véleménye szerint az adott ügyben polgári követelések lehetnek a vádlott illetőleg a pótmagánvádló között, azonban az, hogy ennek büntetőjogi következményei is lehetnek, nem állapítható meg. A lefolytatott bizonyítási eljárás során semmilyen adat nem merült fel arra, hogy az üzletrész megvásárlásakor a tévedésbe ejtés szándéka vezette volna a vádlottat, illetőleg a további szerződések megkötésekor akár a tévedésbe ejtés, akár a tévedésben tartás megvalósult volna. E körben is osztotta tehát az Ítélet tábla az elsőfokú bíróság jogi okfejtését, azzal teljes mértékben egyetértett.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Zala Megyei Bíróság 3.B.14/2007/9. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során 3.000 Ft büntügyi költség merült fel, melyet a Be. 344.§ (1) bekezdése alapján a pótmagánvádló visel.

G y ő r , 2009. április 30. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

A fenti végzéssel a Zala Megyei Bíróság 3.B.14/2007/9. számú ítélete 2009. április 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. április 30. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: